

3. neděle v předpostním období – Masopustní: 11.02.18

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

📖 Ž 31,3 + uvítání: svou veškerou naději skládáme v Bohu, Otci Ježíše Krista i Otci našem, k němu se chceme společně obracet, jej společně chválit a děkovat mu, jeho slovu naslouchat

🎵 680

Modleme se: Děkujeme ti, náš nebeský Otče, že jsi v nás vzbudil víru, zapálil jsi v nás plamen lásky a dal jsi nám dobrou naději. To vše skrze Ježíše Krista. Děkujeme, že nás svými dary podpíráš a posiluješ, abychom činili tvou vůli, abychom žili tak, jak to od nás očekáváš.

Ty zkoumáš, Bože, všechny naše cesty. A vidíš, kolikrát jsme odbočili nesprávným směrem, víš, kde jsme sešli na scestí. Kéž tvé soudy nad námi nejsou přísné, ale vedou nás k nápravě.

Prosíme, aby nám i dnes zaznělo tvé živé a srozumitelné oslovení. Způsob svým Duchem, že bude mít pro tvé slovo otevřené uši, ale též otevřená srdce. Kéž nás jeho působení vede k trvalé chvále: Sláva Otci ... Amen

🎵 692 = Svítá 327

promluva – vyslání do NŠ

📖 J 7,37-39

🎵 182

„Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.“ (Mt 7,21) Chceme tě přijímat jako svého Pána, ústy vyznávat a činit Boží vůli. Buď nám při tom nápomocen svým oslovením a svým Duchem.

📖 Am 5,21-24

Zkouším si představit, sestry a bratři, jaké by to asi tak bylo, kdyby v těchto chvílích přišel sem do kostela nějaký člověk, postavil se tam vzadu u dveří a začal by vykřikovat: „Nenávidím vaše neděle a svátky, nemohu ani vystát ta vaše shromáždění. Když přicházíte, abyste se modlili, abyste tu kázali a kázání naslouchali, ani na vás

nepohlédnu, vašim slovům nedopřeji pozornosti. Pryč ode mne s halasem těch vašich písní, to vaše brnkání na kytary ani hraní na varhany už nechci slyšet.“

Jak bychom se asi cítili? Co bychom si o takovém člověku mysleli? Zbláznil se? Je to nějaký provokatér? Proč narušuje naše spořádané bohoslužby? My máme přece právo na to vyjadřovat své náboženské přesvědčení! Kdo nás má co rušit?

Jenomže je tu ještě jeden úhel pohledu: Co kdyby to byl opravdu prorok? Tedy ten, kdo vyřizuje Boží slovo, kdo přináší Hospodinův pohled na věc? Co kdyby mluvil opravdu zplnomocněn Duchem Božím? Co kdyby přinášel zprávu od autority mnohem vyšší než je nějaké naše právo na to konat bohoslužby podle našeho vyznání? Co kdyby navzdory našim úctyhodně starobylým zvyklostem zvěstoval pravdu?

Tahle nejistota nás musí vždycky provázet. Protože neodmyslitelně patří k otevřenosti vůči živému Božímu oslovení. To se prostě může stát a my to nemůžeme šmahem odmítnout. Ačkoli bychom se v té situaci necítili nijak příjemně, neznamená to, že bychom mohli takové poselství bez dalšího odmítnout.

My bychom si totiž měli sami neustále klást podobné otázky: Líbí se Pánu Bohu to, co děláme? Hledí se zalíbením na naše bohoslužby? Hledí na ně vůbec? Jak asi Bůh posuzuje život naší církve, našeho sboru? Jak z jeho pohledu vypadá život jednoho každého z nás? Nechybí nám cosi podstatného? Neděláme něco špatně? Neděláme všechno špatně? A tedy zbytečně?

To nejsou příjemné otázky. Nevyvolávají příjemné pocity. Vůbec bych se nedivil, kdybychom je odháněli a snažili se je z mysli zaplašit. Nedivil bych se, kdybychom trvali na svém, že nechceme být vyrušováni. Ale copak opravdu můžeme?

V čem tkví problém, to nám napoví ta poslední část prorocké řeči: „Ať se valí právo jako vody, spravedlnost jako proudící potok.“

Možná by nás to vedlo k tomu, že se dotyční adresáti proviňovali bezprávím a nespravedlností a přinášené oběti měly smazat tato jejich provinění a hříchy. Omyl. Oběti zápalné, přídavné i pokojné nejsou obětmi za hřích. O těch obětech, které prorok Amos jmenuje, se píše

v prvních třech kapitolách knihy Leviticus, přesně v tomto pořadí: Oběti zápalné, oběti přídavné, oběti pokojné. A teprve až pak, ve 4. a 5. kapitole se píše zvlášť o obětech za hřích a za různá provinění. Není tedy kritizováno, že by se chtěli nějak lacino vykoupit ze svých špatností. Nic ve smyslu: „Vy, když se prohřešíte, tak se z toho jdete vyzpovídat, dostanete rozhřešení, deset Zdrávasů a Otčenášů a je to.“ Nic takového. Nezdá se, že by se prorokem oslovené společenství věřících chovalo takto lehkomyšlně, prostoduše a dětinsky.

Jednají zbožně, přesně podle třetí knihy Zákona, ale přesto tu něco chybí. Chybí tu Bohem požadovaná spravedlnost a právo. Oni zkrátka něco nedělají, co by dělat měli. Problém není v tom jejich bohoslužebném provozu, ale ve všedním životě. Tady jim chybí. Něco, co se má valit jak povodňová vlna. S takovou silou a dravostí. Tak, že to změní okolí k nepoznání, zaplaví to krajinu kolem a třeba ji zúrodní. Takhle měla z jejich životů vyvěrat spravedlnost a právo. Nečinili zlé, ale taky nečinili dobré, které měli na dosah. To je ta potíž.

Nemůžeme uhýbat před otázkou, jak je tomu s námi. Nejsme jim podobní? Musíme se ptát, zda těm našim životům něco nechybí, zda Boží pohled při nás nepostrádá tuto stránku. Zda se nám život víry nezúžil na pouhé plnění náboženských úkonů, ačkoli ty odpovídají přesně předpisům a zvyklostem. Zda něco neděláme špatně. Zda na něco nezapomínáme úplně. Valí se z nás právo jako vody, spravedlnost jako proudící potok? Jako proudy vody živé z našeho nitra?

Mám naději, že se i díky nám spravedlnost a právo prosazují. Třebas to nejsou zrovna valící se vody. Ale potůčky snad ano. A když Pán Bůh dá a shůry vydatně zaprší, pak se možná dočkáme i těch přívalů a dravých proudů. Nikoli ničivých a pustošících, ale životodárných, tak jako je životodárná voda. Amen

♪ 367

Náš Pane Ježíši Kriste, tys přišel mezi nás, abys nasýtil a napojil hladovějící a žíznící po spravedlnosti, aby ses zastal práva slabých, zotročených, bezmocných. U tebe se přimlouváme:

Za chudé, kteří hledají lepší budoucnost pro své děti, za ty, kdo hledají domov, který ztratili nebo jej byli nuceni opustit, za ty, kdo hledají bezpečí a ochranu před hrozbami. Dej, ať hledáme cesty, jak můžeme pomoci, aby se valilo právo jako vody, spravedlnost jako proudící potok.

Přimlouváme se za moudrost, která se postaví jako hráz sobectví a bezohlednosti. Kéž neplýtváme zdroji, kterých máme v naší zemi zatím dostatek, např. vodou. Kéž dohlédneme důsledky svého jednání a své spotřeby na vzdálené oblasti a na celou planetu. Ať dbáme na svou odpovědnost, aby se valilo právo jako vody, spravedlnost jako proudící potok.

Přimlouváme se za pokoj a mír. My si jej užíváme. Ale jsou místa, kde generálové vysílají své jednotky do boje proti jiným vojákům i proti civilistům, kde mocní prosazují své zájmy bez ohledu na lidské životy. Máme na mysli zabíjené, znásilňované, zajatce. Kéž jsou jim Boží přikázání ochranou a štítem. Ať se i pro ně valí právo jako vody, spravedlnost jako proudící potok.

Přimlouváme se za nemocné a truchlící, za závislé a za ty, kdo o sobě bez přestání pochybují. Potřebují tvé sklonění a tvou blízkost. Ty pomáháš ve strachu a v zármutku. Dej, ať se i pro všechny, kdo mají soužení a žal, valí právo jako vody, spravedlnost jako proudící potok.

Přimlouváme se za tvou církev, prosíme o tvé požehnání. Dej, ať se stáváme nástrojem, který napomáhá tomu, aby se valilo právo jako vody, spravedlnost jako proudící potok.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 623

ohlášky

📖 1K 14,1

📖 Nu 6,24-26

♪ 134